

[Weikop.]

ord, det bliver hele det økonomiske grundlag og overvejelserne deraf — hvad resultat man nu kommer til —, der bliver afgørende.

Det er jo rigtigt, som det allerede er sagt, at den tidligere handelsminister har ansvaret for, at varerne er blevet ført fra den frie liste til den bundne liste. Men jeg vil dog gerne have lov til at sige her, at vi fra det konservative folkeparti gerne vil være med til, såvidt det overhovedet er muligt, at gennemføre den liberalisering, som nu engang er fastlagt i Paris, fordi også vi ser det som en hovedopgave at være med i det europæiske samarbejde. Med andre ord, vi ønsker ikke at stå af liberaliseringens vogn, medmindre forholdene tvinger os dertil. Jeg vil også gerne sige, at friliste og friere import i det hele taget vil jo kunne lette indgreb, også lette direkte indgreb og meget andet, således at det har betydning, og jeg vil også understrege med hensyn til den sidste overførsel, som jo væsentlig omfattede råvarer, at det har været uheldigt at overføre råvarer til den bundne liste. Det skabte utvivlsomt en usikkerhed, en usikkerhed, der, forekommer det mig, i de forhandlinger, der nu skal føres, må afløses af retningslinier for importen, der kan holde. Det afgørende er, at der er tillid til, at det, man nu skaber, kan holde, således at der ikke — som det ærede medlem hr. Viggo Starcke sagde, og det er jeg enig med ham i — kommer til at ske urimeligt store indkøb, med andre ord, at importen ikke presses unødigt frem, fordi man frygter for, at frilistevarene senere vil blive overført til bunden liste igen.

Jeg tror ikke, jeg behøver at sige stort mere. Kun dette, at det ærede medlem hr. Viggo Starcke jo udmærket ved, at det konservative folkeparti har, jeg kan godt sige i mere end det sidste år, ønsket at få de økonomiske forhold lagt sådan til rette, at liberaliseringen virkelig kunne holdes indenfor de afstukne rammer. Der er ingen grund for mig til at gå nærmere ind herpå, fordi sagen nu engang må gå ind i de økonomiske overvejelser, der nu skal foretages, og der kan måske også komme nye ting frem, måske andre måder at formidle importen på, så man dog vil kunne bevare friheden. Den højtærede handelsminister henviste til, hvorledes man i Vesttyskland havde meget store vanskeligheder med at gennemføre liberaliseringen. Såvidt det fremgår af dagbladene, har man der brugt andre fremgangsmåder med hensyn til at tillade fri import, end vi har gjort her; man har kædet det sammen med et vist betalingsystem, som importørerne må ind-

gå på for at opnå denne frihed. Således kunne der måske være andre veje, ad hvilke man kunne oprette friheden eller komme friheden nærmere, end vi er i dette øjeblik.

Jeg vil altså gerne konkludere disse udtalelser deri, at vi finder, at nu må den saglige drøftelse fortsætte, således at vi kan se, hvilke økonomiske forudsætninger der er for at videreføre liberaliseringen, igen føre flere varer over til den frie liste. Fra konservativ side vil vi, når disse forudsætninger er tilstede, i høj grad medvirke hertil.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Som det er sagt af ministeren og flere ærede ordførere, hører frilisteproblemet naturligt hjemme i en saglig drøftelse i vareforsyningsudvalget i forbindelse med den almindelige økonomiske situation, hvori landet befinder sig. Det er naturligvis altid uheldigt, at man, når man har givet et tilsagn overfor handelen, således som det er sket, om at føre varer på friliste, en skønne dag kommer i den situation, at man må tage det tilbage.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke har jo ret i, at det er vigtigt for handelen at kunne disponere og være sikker på, at der ikke sker indskrænkninger i dens dispositionsfrihed, uden at aldeles tvingende grunde gør det nødvendigt, men det er jo ikke alle, der har så let ved at klare problemerne som det ærede medlem hr. Viggo Starcke. Det ærede medlem har uden hensyn til, hvordan vilkårene ude i verden og her i landet er, kun et eneste standpunkt til spørgsmål af denne karakter, og det er at lade det hele passe sig selv. Det er ejendommeligt, at det ærede medlem virkelig tør regne med muligheden af en alvorlig drøftelse på den baggrund, hvorpå han stiller sagen op. Den almindelige diskussion om, hvem der er skyld i, at landet står i denne misère, har jo efterhånden ikke så forfærdelig megen interesse. Det har vi diskuteret nogle gange, og det bliver vi formentlig ikke enige med det ærede medlem om, men overfor det rent faktiske, at landet befinder sig i en såre vanskelig økonomisk situation, hvor man, hvis der ingenting sker, må regne med en mulighed for en skønne dag ikke at kunne klare de forpligtelser, landet er indgået på, har det ærede medlem kun et eneste middel, det samme han har haft også i alle situationer, hvor landets økonomiske stilling var af en helt anden karakter, nemlig at lade det hele gå sin gang og passe sig selv. Det er jo et fuldkommen håbløst standpunkt og ganske uden forbindelse med virkeligheden.